

AAPON MATKASSA

VAIHTO-OPPILASVUOSI JAPANISSA 2019-2020

ENSIMMÄINEN KUUKAUSI JAPANISSA TAKANA

Olen ollut nyt Japanissa 25 päivää ja hyvin on mennyt. Kun saavuin, ruumassa oleva matkalaukkuni jäi Fukuokaan. Rotarit auttoivat minua kuitenkin ja sain sen jo parissa päivässä takaisin.

Asun Miyazaki-nimisessä kaupungissa Etelä-Japanissa Kyushun saarella. Tämä on oikein mukava pikkukaupunki, jossa asuu kuulemma noin 300 000 ihmistä. Tämäkin kaupunki on jaettu kahteen osaan sen läpi virtaavalla joella. Paikallista Föriä en ole vielä nähnyt mutta varmaan sellainenkin on jossain. Perheeni on todella mukava, isä äiti ja isovelji ja pikkuveli ja kissa. Perheen tytär on tällä hetkellä Suomessa vaihdossa. Olen myös pikkuhiljaa alkanut

Aapo Nyholm

Aapo Nyholm lähti Turun Rotaryklubin lähettämänä vaihto-oppilaaksi Japaniin. Saamme kuulla häneltä kerran kuulumisia koulunkäynnistä ja ylipäänsä vaihto-oppilasvuodesta kaukomailla.

kehittymään kielessä, vaikka turvaudun vielä erilaisiin käänöslaitteisiin. Olen myös käynyt Rotariklubillani pari kertaa ja antanut Turun Rotaryklubin viirin ja vastaanottanut heidän viirinsä. Lokakuussa on piirikonferenssi, jota varten minun täytyy valmistella puhe japaniksi, jossa esittelen itseni. Tämän puheen pidän konferenssissa monen sadan ihmisen edessä

(jännitys). Minun täytyy myös tehdä 250 origamia jotain festivaalia varten Nagasakissa, sekin on lokakuussa. Ongelma on siinä, etten ole kauhean hyvä tekemään niitä. Olen kylläkin oppinut, että vaikka miten huonolta aluksi näyttää, loppujen lopuksi kaikki kääntyy parhain päin. Piirissä 2730 on 4 vaihto-oppilasta; minä sekä puolalainen, amerikkalainen ja taiwanilainen vaihto-oppilas, jotka tapasin orientaatioviikonloppuna Kagoshimassa. Siellä pidin myös esitelmän Suomesta. Olin unohtanut tietokoneen kotiin, mutta onneksi hostvanhemmat palasivat yöksi kotiin ja toivat sen seuraavana aamuna. Vaikka muistin tehneeni esitelmän Suomesta ennen kuin edes lähdin Japaniin, se ei kuitenkaan ollut missään. Onneksi olin edellisenä iltana tehnyt uuden esitelmän, joten tilanne pelastettu.

Koulu on alkanut ja siellä on todella hauskaa. Vaikka päivät ovat pitkiä ja välttämättä koulupäivän loppumisen jälkeen ei vielä kotiin pääse, olen silti nauttinut koulunkäynnistä. Koulua on takana kaksi viikkoa ja olen huomannut muuttuneeni: minun on ikävä koulua viikonloppuisin. Ensimmäisenä päivänä sain jo lahjan luokkalaisiltani, viuhkan ja kortin, jossa minut toivotettiin tervetulleeksi. Sain toisen lahjan pari päivää myöhemmin (kaksi sushi-avaimenperää). Koulussa myös kaikki tervehtivät minua. En tunne 98 % heistä, mutta he kaikki tuntuvat tietävän minut. En ole ikinä ollut näin suosittu. Hassua.

Koulu alkaa yleensä 8.30 ja loppuu 16.20 (minun tapauksessani). Sen jälkeen on yleensä klubeja. Aloitin "english debate club" -nimisen klubin kun koulua oli kulunut pari viikkoa. Siellä on koulun parhaiten englantia puhuvat oppilaat. Heillä on väittelykilpailu lokakuussa, mutta koska en ole japanilainen en saa siihen osallistua. Kouluruokailua ei ole järjestetty, joten kaikki ottavat benton (eväsrasian) mukaan kouluun. Se syödään home roomissa eli omassa kotiluokassa. Joka tunnin aluksi ja lopuksi kumarretaan opettajalle, koulupäivän lopuksi oma luokka siivotaan ja lattiat pyyhitään märillä räteillä (polvet kiittävät...). Koulun festivaali oli ensimmäisen viikon jälkeen. Ensimmäisenä päivänä oli konsertti, jossa kaikki luokat lauloivat kuorossa valitsemansa laulun. Toisena päivänä

olimme koululla ja siellä oli erilaisia aktiviteetteja. Tein esimerkiksi popcornia luokkalaisten kanssa. Sain vihdoinkin myös omalla nimellä varustetut liikuntavaatteet. Koulu antoi minulle jo sisä- ja ulkoliikuntakengät sekä sisätossut. Kenkiä vaihdetaan todella usein ja pariin luokkaan on ihan omat kengät myös; esimerkiksi kotitalous- ja tietokonealuokkaan mentäessä vaihdetaan kengät. Onneksi saan pitää koulupuvun ja kaikki muutkin mitkä ovat minun. Englannin ja liikunnan sekä ATK-tunnit ovat ainoat tunnit, joilla oikeasti voin olla mukana. Muut ovat sitten niin teoriapohjaista, etten oikein ymmärrä. Koulussa käytetään myös käsipyyhkeitä, joilla hiki pyyhitään pois, todella käytännöllistä.

Ruoka on täällä todella hyvää. Vain muutama ruoka on tähän asti ollut "pahaa". Esimerkiksi "natto" eli vähän niin kuin toffeeta missä on papuja seassa ja se syödään riisin kanssa. Yksi iso järkytys täällä on ollut hämähäkkien ja muiden ötököiden koko. Jättimäisiä sudenkorentoja ja nyrkin kokoisia hämähäkkejä. Ja näitä hämähäkkejä on pari kertaa tullut nähtyä huoneessani ja sen ulkopuolella. Kuulemma ne eivät ole myrkyllisiä, mutta silti vähän pelottavaa. En ennen vihannut hämähäkkejä, mutta nyt vihaan ja pelkään. Perheeni vain nauroi kuvalleni, jonka otin ötököistä; he sanoivat hämähäkin olevan "talon vartija".

Täällä menee hyvin ja on erittäin kuuma, joka päivä 30 astetta ja erittäin kosteaa, mikä vaatii kyllä totutteleamista. Olen saanut myös japanilaisen SIM-kortin mutta numeroni ei vaihtunut. Ainakin mobiilidata toimii, joten minulla on netti talon ulkopuolellakin. Rotarit myös maksoivat minulle tämän kuun rahan ja puolet viime kuun kuukausirahasta eli 15 000 jeniä. En ole kuitenkaan hirveästi rahaa joutunut käyttämään, sillä perhe ostaa kaikki herkut. Aadpterit olen ostanut itse.

Aapo